

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΕΝΑΝ ΑΠΟΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ & ΕΠΑΝΑΤΟΠΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΤΡΟΠΟ ΖΩΗΣ, ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ & ΔΡΑΣΗΣ! (του Γιώργου Κολέμπα)

✘ **Επτά αρχές με τις οποίες μπορείς να το πετύχεις!**

Ξεκινάμε από την πραγματικότητα που λέει ότι η **μεγαλύτερη ουτοπία** είναι το: «συνέχιζε όπως μέχρι τώρα». Αυτό θα οδηγήσει όλους μαζί σε μια **αβίωτη δυστοπία**.

Τα όρια του «**Όλο και περισσότερα, όλο και πιο γρήγορα, όλο και πιο μακριά**»:

Γνωρίζουμε όλοι πια ότι έτσι δεν πάει άλλο! Με την χίμαιρα που μας έχει καταλάβει για παραπέρα μεγέθυνση-ανάπτυξη (στη χώρα μας η κυβέρνηση διατυμπανίζει τη «δίκαιη ανάπτυξη») σκοντάφτουμε παντού σε όρια. Σε όρια **κοινωνικά, οικολογικά, ψυχολογικά**:

- Οι 62 πλουσιότεροι άνθρωποι κατέχουν όσα και τα 3,5 δισεκατομμύρια των φτωχότερων ανθρώπων και αυτό δε θα ήταν δυνατό χωρίς την υπεράνπτυξη της χρηματοπιστωτικής οικονομίας.
- Φέτος τις 13 Αυγούστου ξεπεράσαμε σαν ανθρωπότητα το όριο που βάζει ο πλανήτης γη, όσον αφορά στις δυνατότητες που έχει για αναπαραγωγή των ετήσιων συνθηκών ζωής και πόρων.
- Μέσα σε δέκα χρόνια (2003-2013) υπήρξε μια εκρηκτική αύξηση των ψυχικών ασθενειών παγκοσμίως και ιδιαίτερα στον «αναπτυγμένο κόσμο». Έχουμε φθάσει στα άκρα των αντοχών του «μέσου ανθρώπου».

Είναι καθαρό: το «συνεχίστε έτσι, γρηγορότερα, περισσότερα,

ψηλότερα, μακρύτερα» μας ξεπερνά, μας εξουθενώνει, μας πάει πέρα από τις δυνατότητές μας. Πως μπορεί να αλλάξει αυτό;

Μια απάντηση μπορεί να είναι: **αλλαγή του τρόπου ζωής** μας, που μπορεί να αποδειχθεί σαν το κρίσιμο σημείο για στροφή και μετασχηματισμό προς την κατεύθυνση της αποανάπτυξης και του «λιγότερου και επαρκούς, του βραδύτερου, του χαμηλότερου και κοντινού, του καλύτερου ποιοτικά»!

Διότι: η μείωση της κατανάλωσης δε μπορεί να ανατεθεί ή να εκπροσωπηθεί μόνο πολιτικά. Μπορεί να συνειδητοποιηθεί και να υλοποιηθεί βασικά στο ατομικό επίπεδο. Δεν είναι ζήτημα πολιτικής μόνο βούλησης, αλλά και δυνατοτήτων-δεξιοτήτων του καθένα να την πραγματοποιήσει. Χρειάζεται: εξάσκηση, πρακτική, ρουτίνα, διευθέτηση συγκρούσεων στα πλαίσια των διατομικών-συλλογικών-κοινωνικών σχέσεων.

Για αυτό πρόκειται: Τι μπορεί να κάνει κανείς συγκεκριμένα για να συνεισφέρει σε αυτή τη στροφή, έξω από τα ραντάρ της πολιτικής.

Επτά Κανόνες για το πώς μπορεί να πετύχει κανείς την **αλλαγή του τρόπου ζωής** του:

1.Αρχή της μείωσης: Όχι περισσότερα, αλλά λιγότερα!

Ο κριτικός προς την ανάπτυξη μετασχηματισμός δεν είναι ένα έργο της επιπρόσθετης πρόκλησης-επίδρασης, αλλά της δημιουργικής παράλειψης, της άρνησης και της καθημερινής δυνατότητας αντίστασης. Τίποτα δεν είναι φθηνότερο, απλούστερο, χωρίς προϋποθέσεις και πιο ριζοσπαστικό από την μείωση! Δεν χρειάζεσαι για αυτήν κανένα νόμο, καμία τεχνολογία, καμία άδεια, ... Ακούγεται απλό και είναι πραγματικά απλό. Η λογική: «δεν το χρειάζομαι αυτό! Έχω απελευθερώσει τον εαυτό μου από αυτό! Μου αρκεί αυτό που έχω!», είναι η πιο απλή και επαναστατική που μπορεί να έχει κανείς, σε έναν κόσμο που είναι τόσο παγκοσμιοποιημένος, σύνθετος και μηχανοποιημένος.

2.Αρχή της κοινωνικής διάχυσης: Ζήσε το πριν μιλήσεις, μίλα ειλικρινά γι 'αυτό που βίωσες!

Μπορούμε να προωθήσουμε τη μείωση μόνο μέσα από βιωμένα από τα

πριν παραδείγματα. Η λογική της διάχυσης είναι κάπως έτσι: όταν κάτι απαιτεί νέας μορφής δράση, ένας άνθρωπος δύσκολα το αποφασίζει μόνος του και απομονωμένα. Το κάνει καλύτερα αν βλέπει ότι υπάρχουν και άλλοι που το κάνουν και μάλιστα καλά. Αυτή η δικτύωση, αυτή η έμπνευση, το να μαθαίνει ο ένας από τον άλλο – αυτό είναι η κοινωνική διάχυση: «Αυτό που γίνεται εδώ, μπορείτε να το κάνετε και σεις»!

Μετάδοση του αυτοπεριορισμού μέσα από ρεαλιστικά παραδείγματα και την συνεχή γνωστοποίησή τους.

3. Αρχή της αξιοπιστίας: να είσαι αυθεντικός!

Όλοι οι πολιτικοί λένε: «Ναι, είναι σωστά στην πραγματικότητα, όλα αυτά που προτείνουν οι κριτικοί της ανάπτυξης, αλλά οι άνθρωποι δεν μπορούν να τα κάνουν ακόμα. Αν τα διακηρύξω και εγώ, τότε θα με στραγγαλίσουν τα ΜΜΕ, θα μου επιτεθούν οι εφημερίδες και στη συνέχεια το ίδιο μου το κόμμα». Αλλά αν εκεί έξω υπάρχουν κάποιοι που τα βιώνουν ήδη, το άλλοθι των πολιτικών καταπέφτει. Το τι λέει και τι ζητά κανείς, μπορεί με κάποιο τρόπο να αμφισβητηθεί. Αλλά αυτό που θέτεις στις καθημερινές συζητήσεις και πράξεις, αν είναι ήδη βιωμένο, γίνεται και έκδηλο! Είναι γεγονός αδιαμφισβήτητο. Για αυτό ακριβώς είναι αξιόπιστα τα βιωμένα ελκυστικά παραδείγματα, διότι δεν είναι πομφόλυγες. Διότι υπάρχουν εναλλακτικές κουλτούρες που βιώνονται στην καθημερινή πρακτική και μπορούν να καθιερωθούν έναντι του κυρίαρχου υπάρχοντος παραδείγματος.

Με δυο λόγια: «Κατέστρεψε το άλλοθι της πολιτικής με ανατρεπτικές ελκυστικές αντικουλτούρες! Το τι λέει κάποιος, μπορεί πάντα να αμφισβητηθεί, αλλά μια υλοποιημένη δράση-συμπεριφορά είναι αδιάψευστη».

4. Αρχή του πρωτοποριακού: πήγαινε μπροστά, δοκίμασε τον εαυτό σου, να είσαι συνεπής!

Το μεγαλύτερο λάθος του κινήματος της βιωσιμότητας-αιιφορίας ήταν- και είναι ακόμα-ότι προσπάθησε να επιδράσει στην πλειοψηφία με το να διαμορφώσει έξυπνες, αισθητικές, αναβαθμισμένες και αποδεκτές λύσεις. Έχασε το παιχνίδι.

Παρακολουθήστε την «πράσινη ανάπτυξη», δείτε όλα τα μεγάλα έργα της πράσινης αφύπνισης που ξεκίνησε πριν από 30 χρόνια. Που κατέληξαν; Δεν έχει μείνει τίποτα από το αρχικό περιεχόμενο: «Έχω φτάσει μακριά, αλλά τι κάνω εδώ;», παραμένει το ερώτημα. Ποτέ δεν υπήρξε μια αλλαγή στην κοινωνία, που να μην είχε φυτρώσει πρώτα στις υπάρχουσες ρωγμές της! Για αυτό καλύτερα να είσαι συνεπής και ειλικρινής και να δοκιμάζεις ξανά και ξανά νέες μορφές του είναι και του πράττειν, στις ρωγμές της κοινωνίας που ανακαλύπτεις κάθε φορά!

5. Αρχή της ανθεκτικότητας: γίνε ανεξάρτητος!

Είναι λάθος να πούμε ότι η μείωση έχει να κάνει μόνο με την προστασία των βάσεων της ζωής – πρόκειται επίσης και για αυτοπροστασία. Πώς μπορεί κανείς να κάνει τόσο ανεξάρτητο τον εαυτό του από τα πράγματα, που πηγαίνουν έτσι κι αλλιώς προς το χειρότερο, ώστε να μην νιώθει καν αυτή τη χειροτέρευση. Πρόβλεψε τέτοιες μορφές της ύπαρξής σου, που να είναι ανθεκτικές στην κρίση.

6. Αρχή ενάντια στην απογοήτευση: μην απογοητεύεσαι και συνέχισε!

Η επιτυχία των μονομερών πρακτικών, των βασισμένων στον τρόπο ζωής, δεν αποτιμάται με την τρέχουσα αποδοχή τους από τις πλειοψηφίες, αλλά με την δυνατότητα να λειτουργήσουν και αυτές με τον ίδιο τρόπο στο μέλλον.

7. Διασυνδέσου με άλλους και γίνε ενεργητικός!

– Χρειάζονται επειγόντως ρεαλιστικά εργαστήρια, κοινωνικά σωσίβιες βάρκες, συντονισμένες δράσεις και τόποι δικτύωσης, όπου οι πρωτοπόροι της αποανάπτυξης όχι μόνο θα συναντιούνται, θα μαθαίνουν ο ένας από τον άλλο, θα εξασκούνται από κοινού σε προγράμματα πρακτικής, αλλά θα μπορούν να αλληλοενισχύονται.

– Κριτικοί προς την ανάπτυξη αντι-πολιτισμοί και αντι-κουλτούρες, είναι πάντα το αποτέλεσμα της κοινωνικής αλληλεπίδρασης, των κοινών πρακτικών και αλληλοενδυνάμωσης.

– Μόνο η συνάντηση και η διασύνδεση με παρόμοιους φορείς βοηθά στην αναπαραγωγή και τη διάδοση των ουτοπικών σχεδίων.

Ο άλλος τρόπος ζωής που είναι απαραίτητος για να συμβαδίσει με τον αναγωγικό μοντερνισμό, δεν είναι η απόσυρση στον εαυτό – το αντίθετο μάλιστα! Είναι η χαρούμενη σύνδεση και η αναζήτηση για συντρόφους και συντρόφισσες. Και κάτι τέτοιο μπορεί στη συνέχεια να βοηθήσει να αναπτυχθούν κατάλληλοι αποαναπτυξιακοί τρόποι ή εν γένει κριτικές στην ανάπτυξη εκφράσεις ουτοπιών, ώστε όχι μόνο να σταθεροποιηθούν – δηλαδή να αναπαράγονται, αλλά και να εξαπλωθούν. Με άλλα λόγια: χρειαζόμαστε ακόμη πολύ περισσότερες συναντήσεις, συζητήσεις, εργαστήρια, φεστιβάλ και κάμπινγκ των εναλλακτικών προς την ανάπτυξη και ουτοπικών ακτιβιστών- εγχειρημάτων!

Πηγή: Τοπικοποίηση, topikoroisi.eu